

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 24 marca 2011 r.

zmieniająca decyzję 2010/221/UE w odniesieniu do zatwierdzania środków krajowych zapobiegających wprowadzaniu herpeswirusa 1 μ var u ostryg (OsHV-1 μ var) na niektórych obszarach Irlandii i Zjednoczonego Królestwa

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1825)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/187/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób⁽¹⁾, w szczególności jej art. 43 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 2010/221/UE z dnia 15 kwietnia 2010 r. zatwierdzającej krajowe środki w zakresie ograniczenia wpływu niektórych chorób zwierząt akwakultury i dzikich zwierząt wodnych zgodnie z art. 43 dyrektywy Rady 2006/88/WE⁽²⁾ zezwala się, by niektóre państwa członkowskie stosowały ograniczenia w odniesieniu do wprowadzania do obrotu i przywożenia tych zwierząt w celu zapobiegania wprowadzeniu niektórych chorób na ich terytorium, pod warunkiem że państwa te wykazały, że one lub ich wyznaczone obszary są wolne od tych chorób lub że ustanowiły program zwalczania w celu uwolnienia się od tych chorób.
- (2) Od 2008 r. na niektórych obszarach Irlandii, Francji i Zjednoczonego Królestwa wzrosła śmiertelność ostryg pacyficznych (*Crassostrea gigas*). Badania epidemiologiczne przeprowadzone w 2009 r. sugerowały, że do wymienionej podwyższonej śmiertelności w dużym stopniu przyczynił się nowo odkryty szczep herpeswirusa 1 u ostryg (OsHV-1), a mianowicie OsHV-1 μ var.
- (3) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 175/2010 z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2006/88/WE w zakresie środków mających na celu zwal-

czanie podwyższonej śmiertelności ostryg z gatunku *Crassostrea gigas* w związku z wykryciem herpeswirusa 1 μ var u ostryg (OsHV-1 μ var)⁽³⁾ przyjęto, aby zapobiec dalszemu rozprzestrzenianiu się wirusa OsHV-1 μ var. Rozporządzeniem tym wprowadzono środki zapobiegające rozprzestrzenianiu się choroby i stosuje się ono do dnia 30 kwietnia 2011 r.

- (4) Dnia 27 października 2010 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjął naukową opinię na temat przypadków podwyższonej śmiertelności ostryg pacyficznych z gatunku *Crassostrea gigas*⁽⁴⁾ (opinia EFSA). W opinii tej EFSA doszedł do wniosku, że wirus OsHV-1, zarówno szczep odniesienia, jak i nowa odmiana μ (1 μ var) herpeswirusa u ostryg, łączy się z wysokim poziomem śmiertelności jaj i młodych osobników ostryg pacyficznych oraz że dostępne dowody sugerują, że infekcje wywołane wirusem OsHV-1 są koniecznym powodem, który może jednak okazać się niewystarczający, ponieważ inne czynniki okazują się istotne. W swojej opinii EFSA dalej stwierdza, że wirus OsHV-1 μ var wydaje się dominującym szczepem wirusów w ogniskach podwyższonej śmiertelności w latach 2008–2010, chociaż nie jest jasne, czy jest to skutkiem większej zjadliwości czy innych czynników epidemiologicznych.
- (5) W 2010 r. Irlandia, Hiszpania, Niderlandy i Zjednoczone Królestwo ustanowiły programy wczesnego wykrywania wirusa OsHV-1 μ var i zastosowały właściwe ograniczenia przemieszczania ustanowione w rozporządzeniu (UE) nr 175/2010. Wyniki nadzoru podjętego przez wymienione państwa członkowskie w ramach wspomnianych programów sugerują, że niektóre części Unii są wolne od wirusa OsHV-1 μ var.
- (6) Irlandia i Zjednoczone Królestwo przedłożyły Komisji do zatwierdzenia programy nadzoru zgodnie z dyrektywą 2006/88/WE (programy nadzoru). Programy nadzoru mają na celu wykazanie, że obszary, na których nie wykryto wirusa OsHV-1 μ var, są od niego wolne, oraz zapobieżenie wprowadzeniu go na te obszary.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 98 z 20.4.2010, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 52 z 3.3.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2010; 8(11):1894.

- (7) W ramach programów nadzoru Irlandia i Zjednoczone Królestwo będą stosować podstawowe środki bezpieczeństwa biologicznego przeciwko wirusowi OsHV-1 μ var równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie 2006/88/WE oraz prowadzić nadzór ukierunkowany. Ponadto zastosują ograniczenia przemieszczania ostryg pacyficznych do obszarów objętych programami nadzoru.
- (8) Ograniczenia przemieszczania określone w programach nadzoru odnoszą się jedynie do ostryg pacyficznych przeznaczonych do obszarów hodowli lub do obszarów przejściowych oraz do zakładów wysyłkowych, zakładów oczyszczania i innych podobnych zakładów, które nie posiadają systemu oczyszczania ścieków ograniczającego ryzyko przeniesienia chorób do wód naturalnych do poziomu możliwego do przyjęcia.
- (9) Wnioski zawarte w opinii EFSA oraz dane epidemiologiczne z 2010 r. wskazują, że rozprzestrzenienie się wirusa OsHV-1 μ var na obszary wolne od niego może spowodować wzrost śmiertelności i wynikające z tego wysokie straty dla sektora ostryg pacyficznych.
- (10) Stosowne jest zatem zastosowanie ograniczeń przemieszczania ostryg pacyficznych na obszary objęte programami nadzoru, aby zapobiec wprowadzeniu wirusa OsHV-1 μ var na te obszary. Ze względu na przejrzystość i upraszczanie prawa unijnego w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1251/2008 z dnia 12 grudnia 2008 r. wdrażającym dyrektywę Rady 2006/88/WE w zakresie warunków oraz wymagań certyfikacji w odniesieniu do wprowadzania do obrotu i przywożenia do Wspólnoty zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz ustanawiającego wykaz gatunków-wektorów⁽¹⁾ należy uwzględnić odpowiednie wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu.
- (11) Należy zatem zatwierdzić programy nadzoru.
- (12) Ponieważ choroba wywoływana wirusem OsHV-1 μ var jest ciągle nową chorobą, w odniesieniu do której istnieje jeszcze wiele niepewności, ograniczenia przemieszczania określone w programach nadzoru zatwierdzonych niniejszą decyzją, ich stosowność i konieczność należy powtórnie ocenić w odpowiednim czasie. W związku z tym wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu określone w niniejszej decyzji powinny stosować się jedynie przez określony czas. Ponadto Irlandia i Zjednoczone Królestwo powinny przekazywać Komisji roczne sprawozdania z działania ograniczeń przemieszczania i podjętego nadzoru.
- (13) Wszelkie podejrzenie wystąpienia wirusa OsHV-1 μ var na obszarach objętych programami nadzoru należy zbadać; w tym czasie, celem ochrony pozostałych państw człon-

kowskich posiadających zatwierdzone krajowe środki w odniesieniu do wirusa OsHV-1 μ var, powinny mieć zastosowanie niektóre ograniczenia przemieszczania ustanowione w dyrektywie 2006/88/WE. Ponadto w celu ułatwienia ponownej oceny zatwierdzonych środków krajowych należy informować Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkim późniejszym potwierdzeniu występowania choroby.

(14) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/221/UE.

(15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZYJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/221/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot i zakres zastosowania

Niniejszą decyzją zatwierdza się krajowe środki państw członkowskich wymienionych w załącznikach I, II i III w zakresie ograniczania wpływu i rozprzestrzeniania się niektórych chorób zwierząt akwakultury i dzikich zwierząt wodnych zgodnie z art. 43 ust. 2 dyrektywy 2006/88/WE.”;

2) dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Zatwierdzanie krajowych programów nadzoru w odniesieniu do herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg

1. Zatwierdza się programy nadzoru dotyczące herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ var) przyjęte przez państwa członkowskie wymienione w drugiej kolumnie tabeli znajdującej się w załączniku III w odniesieniu do obszarów wymienionych w czwartej kolumnie tej samej tabeli (programy nadzoru).

2. Do dnia 30 kwietnia 2013 r. państwa członkowskie wymienione w tabeli w załączniku III mogą wymagać, aby przesyłki wprowadzane na obszar wymieniony w kolumnie czwartej wymienionego załącznika spełniały następujące wymagania:

a) przesyłki ostryg pacyficznych przeznaczonych do obszarów hodowli lub obszarów przejściowych muszą być zgodne z wymogami wprowadzania do obrotu ustanowionymi w art. 8a rozporządzenia (WE) nr 1251/2008;

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 41.

b) przesyłki ostryg pacyficznych muszą być zgodne z wymogami wprowadzania do obrotu ustanowionymi w art. 8b rozporządzenia (WE) nr 1251/2008, jeżeli są one przeznaczone do zakładów wysyłkowych, zakładów oczyszczania i innych podobnych zakładów przed konsumpcją przez ludzi, które nie posiadają zatwierdzonego przez właściwy organ systemu oczyszczania ścieków, który:

(i) dezaktywuje wirusy z otoczka; lub

(ii) ogranicza ryzyko przeniesienia chorób do wód naturalnych do poziomu możliwego do przyjęcia.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Sprawozdawczość

1. Najpóźniej do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie wymienione w załącznikach I i II przedkładają Komisji sprawozdanie dotyczące zatwierdzonych środków krajowych, o których mowa w art. 2 i 3.

2. Najpóźniej do dnia 31 grudnia każdego roku państwa członkowskie wymienione w załączniku III przedkładają Komisji sprawozdanie dotyczące zatwierdzonych środków krajowych, o których mowa w art. 3a.

3. Sprawozdania wymienione w ust. 1 i 2 zawierają przynajmniej następujące aktualne informacje:

a) poważne ryzyko dla sytuacji zdrowotnej zwierząt akwakultury lub dzikich zwierząt wodnych związane z chorobami objętymi środkami krajowymi oraz konieczność i stosowność tych środków;

b) krajowe środki w celu utrzymania statusu wolnego od choroby, włącznie z wszelkimi przeprowadzonymi badaniami; informacje dotyczące takich badań należy przedłożyć, stosując wzór zawarty w załączniku VI do decyzji Komisji 2009/177/WE (*);

c) przebieg programów zwalczania lub nadzoru, włącznie z wszelkimi przeprowadzonymi badaniami; informacje dotyczące takich badań należy przedłożyć, stosując wzór zawarty w załączniku VI do decyzji 2009/177/WE.

(*) Dz.U. L 63 z 7.3.2009, s. 15.”;

4) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Podejrzanie i wykrycie herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ var) na obszarach objętych programami nadzoru

1. Jeżeli państwo członkowskie wymienione w załączniku III podejrzewa występowanie wirusa OsHV-1 μ var na obszarze wymienionym w kolumnie czwartej wymienionego załącznika, to państwo członkowskie podejmuje środki przynajmniej równoważne środkom określonym w art. 28, art. 29 ust. 2, 3 i 4 oraz art. 30 dyrektywy 2006/88/WE.

2. Jeżeli w toku dochodzenia epizootycznego zostanie potwierdzone wykrycie wirusa OsHV-1 μ var na obszarach, o których mowa w ust. 1, dane państwo członkowskie powiadamia o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie, a także powiadamia o wszelkich środkach podjętych w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby.”;

5) dodaje się nowy załącznik III, którego tekst znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 maja 2011 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK III

Państwa członkowskie i obszary posiadające programy nadzoru w odniesieniu do herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg i zatwierdzone do podjęcia krajowe środki zwalczania choroby zgodnie z art. 43 ust. 2 dyrektywy 2006/88/WE

Choroba	Państwo członkowskie	Kod	Zasięg geograficzny obszaru z zatwierdzonymi środkami krajowymi (państwa członkowskie, strefy i enklawy)
Herpeswirus 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg	Irlandia	IE	Enklawa 1: zatoki Sheephaven i Gweedore. Enklawa 2: zatoka Gweebarra. Enklawa 3: zatoki Drumcliff, Killala, Broadhaven i Blacksod. Enklawa 4: zatoki Ballinakill i Streamstown. Enklawa 5: zatoki Bertraghboy i Galway. Enklawa 6: ujście Shannon oraz zatoki Poulnasharry, Askeaton i Ballylongford. Enklawa 7: zatoka Kenmare. Enklawa 8: zatoka Dunmanus. Enklawa 9: zatoki Kinsale i Oysterhaven.
	Zjednoczone Królestwo	UK	Całe terytorium Wielkiej Brytanii z wyjątkiem zatoki Whitestable w hrabstwie Kent. Całe terytorium Irlandii Północnej z wyjątkiem zatoki Killough, Lough Foyle i Carlington Lough.”